

EDGE

Η στιγμή ή ο χώρος που αντιστοιχεί στο τέλος ή στην αρχή για κάτι. Ή στο περίπου. Ή στην ανάμνηση μιας διαδρομής. Που δεν έχει τέλος. Από μια άγνωστη συσκευή εκκινούμε σε ένα αφηρημένο μονοπάτι, το οποίο μας οδηγεί στο πιο συγκεκριμένο της ζωής – στην αρχή των πάντων. Η αφητηρία της κάθε πορείας –τέσσερις– σε μια ανάμνηση κάποιου ορίου. Ένα φως, μια τρύπα, μια διαδικασία, ζωή και θάνατος – η αρχή των πάντων.

Όλες οι πορείες εξαρτώνται η μία από την άλλη· σχηματίζουν ζεύγη, αλλά είναι διαφορετικές μεταξύ τους. Ενώνονται μέσα από την κίνηση, δημιουργούν ένα όριο και ύστερα διαιρούν το χώρο. Αλλάζουν υλικό, ανασυνδέονται, ελαχιστοποιούνται και χωρίζουν. Δίνουν χώρο σε μια ιστορία που αρχίζει και τελειώνει ακριβώς εκεί – μια νοητή γραμμή παραμένει. Όποιος τη βλέπει, θέλει να κοιτάξει.

Το EDGE είναι αποτέλεσμα του FRAGILE, ενός ευρωπαϊκού προγράμματος για την ένταξη των ανθρώπων με διαταραχές όρασης στις παραστατικές τέχνες. Πρόκειται για ένα συνεταιρισμό ανάμεσα σε τρεις χορογράφους από την Εσθονία, τη Νορβηγία και την Πορτογαλία, μέσω τριών αντίστοιχων ιδρυμάτων –Πανεπιστήμιο του Ταλλίν (Εσθονία), Bærum Kulturhus (Νορβηγία) και Vo'Arte (Πορτογαλία)–, και ενός επιμελητή από τον οργανισμό Salamanda Tandem της Μεγάλης Βρετανίας.

Το συγκεκριμένο πρότζεκτ αποσκοπούσε στην οικοδόμηση μιας νέας κινητικής γλώσσας, μέσα από την ανταλλαγή εμπειριών ανάμεσα σε ανθρώπους με διαταραχές όρασης και επαγγελματίες χορευτές, με τελικό στόχο να πιστοποιήσει τη δυνατότητα επαγγελματικοποίησης των ανθρώπων με διαταραχές όρασης στις παραστατικές τέχνες και να διερευνήσει νέες προτάσεις παρουσίασης του χορού σε ένα ευρύ κοινό.

Ana Rita Barata

Η Ana Rita Barata γεννήθηκε στο Παρίσι το 1972. Σπούδασε κλασικό και σύγχρονο χορό στην Escola de Dança do Conservatório Nacional (Λισσαβώνα, Πορτογαλία) και στο European Dance Development Centre (Άρνεμ, Ολλανδία). Εργάστηκε με αρκετούς χορογράφους, όπως οι Paulo Ribeiro, João Fiadeiro, Jean Paul Bucchieiri, Yoshiko Chuma, Carolyn Carlson, Wim Vandekeybus, Benoit La Chambre, Steve Paxton, Eva Karczag, Peter Hulton, Laurie Booth, Georges Appaix, Jos Houben, Daniel Lerkoof και Samuel Louwick. Από το 1994 άρχισε να πραγματοποιεί πολυθεματικές παραστάσεις, από κοινού με τον κινηματογραφικό σκηνοθέτη Pedro Sena Nunes, στις οποίες εμπλέκονται κοινότητες με ειδικές ανάγκες. Εργάζεται ως καλλιτεχνική διευθύντρια στο Vo'Arte από το 1997, όπου οργανώνει διάφορες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις διεθνούς χαρακτήρα και είναι συνδημιουργός και χορογράφος της ομάδας CiM (Integrated Multidisciplinary Company).

Pedro Sena Nunes

Ο Pedro Sena Nunes γεννήθηκε στη Λισσαβώνα το 1968. Πήρε πτυχίο κινηματογραφικών σπουδών από την Escola Superior de Teatro e Cinema (Πορτογαλία) και συνέχισε τις σπουδές του σε διάφορες σχολές της Ευρώπης. Υπήρξε συνιδρυτής της ομάδας Companhia de Teatro Meridional. Έχει σκηνοθετήσει ντοκυμανταίρ, ταινίες μυθοπλασίας και πειραματικά έργα, είτε για τον κινηματογράφο είτε σε βίντεο, και έχει κάνει την παραγωγή σε περισσότερα από εκατό διαφημιστικά για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Ταξιδιώτης, πατέρας, σκηνοθέτης, παραγωγός, φωτογράφος, καθηγητής και καλλιτεχνικός σύμβουλος, εργάζεται αυτή την εποχή ως συν-διευθυντής του Vo'Arte, όπου δημιουργεί παραστάσεις, προγραμματίζει διάφορα πολυθεματικά φεστιβάλ και συμμετέχει σε πρότζεκτ χορού για ενσωμάτωση ατόμων με ειδικές ανάγκες (μεταξύ άλλων και στα CiM και FRAGILE). Στα είκοσι χρόνια της σταδιοδρομίας του ως σκηνοθέτης και φωτογράφος, έχει κερδίσει 27 πορτογαλικά και διεθνή βραβεία. Επίσης, εκπονεί τη διδακτορική διατριβή του στις Παραστατικές Τέχνες και την Κινούμενη Εικόνα.